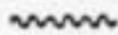

Ο ΡΥΑΞ

Μελωδ. Schubert: (Ich höert' ein Bächlein), Α, 4ρ. 15

Εὐθύμως ἐκελάδει
 ὁ ρύαξ ποῦ περᾶ,
 κ' ἐχόρευον οἱ κλάδοι,
 φιλοῦντες τὰ νερά.

Ἄκτις διῆλθε μία
 τὰ κύματα χρυσῆ,
 κ' ἐντός των ἐμειδία
 εἷς ἄγγελος ὡς σύ.

Τὰ ἐπεκόσμ' ἡ Ἴρις
 χρωμάτων ἀνθηρῶν,
 καὶ ἦν ἀσμάτων πλήρης
 ὁ φλοῖσθος τῶν νερῶν.

Ὡς ἦλθε πλὴν ἐσπέρα,
 κ' ἐσβέσθη ἡ ἀκτις,
 ὁ χεῖμαρρος ἐπέρα
 διὰ νυκτὸς φρικτῆς.

Τὸ ὄραμα ἐλύθη,
 παρῆλθεν ἡ χαρὰ,
 κ' ἐστείρευσεν ἡ λήθη
 τὰ κλαίοντα νερά.

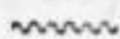

Κ' ἐκ τῆς νεκρᾶς ἐρήμου
 ἀντήχησε φωνή,
 πῶς εἶναι ἡ ζωὴ μου
 ὁ ρύαξ τοῦ θρηνεῖ.

ΑΝΘΟΣ ΜΑΪΟΥ

Μελοδ. Schubert: (Das Röslein), Α, ἀρ. 16

Θάλλ' εἰς ρύακος νερά
 ἄνθος τοῦ μαΐου,
 καὶ τὸ ἄνθος τρυφερὰ
 κλίνει καὶ φιλεῖ κ' ἐρά
 φεῦ! τοῦ ρυακίου,
 ἄνθος, ἄνθος δροσερὸν
 ἄνθος τοῦ μαΐου.

— «Μεῖνε, ρύαξ, μετ' ἐμοῦ.»

— « Ἄνθος τοῦ μαΐου,
 ἴδιον τοῦ ποταμοῦ
 νὰ μὴ μένη οὐδαμοῦ
 καὶ ποτὲ τρυβίου.
 Χαῖρε, ἄνθος ὀρφανὸν,
 ἄνθος τοῦ μαΐου.»

Κ' ἐμαράνθη τὸ χλωρὸν
 ἄνθος τοῦ μαΐου,

